

ระเบียบสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการสอบสวน และการส่งลงโทษทางวินัยบุคลากรสถาบัน
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควร ให้มีระเบียบสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการสอบสวน และการส่งลงโทษทางวินัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ (๑๔) และข้อ ๗๒ ของข้อบังคับสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล สำหรับผู้ปฏิบัติงานประจำในสถาบัน พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อ ๕๖ ของข้อบังคับสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย ว่าด้วยลูกจ้างของสถาบัน พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการสอบสวน และการส่งลงโทษทางวินัยบุคลากรสถาบัน พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๙

“ก.บ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคล สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย

“บุคลากรสถาบัน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานประจำในสถาบัน และลูกจ้างของสถาบัน

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หรือการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติ การตีความ หรือการดำเนินการอื่นใดที่ไม่ได้ระบุในระเบียบนี้ ให้ ก.บ.ค. เป็นผู้วินิจฉัย และคำวินิจฉัยของ ก.บ.ค. ถือเป็นที่สุด

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๕ การดำเนินการตามระเบียบนี้ให้ดำเนินการด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม และรวดเร็ว โดยคำนึงถึงสิทธิในการโต้แย้งคัดค้านของผู้กล่าวหา

ข้อ ๖ การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้มีให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย กรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา ทั้งนี้ เว้นแต่ระเบียบนี้ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๒ การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๗ บุคลากรสถาบันผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าบุคลากรสถาบันผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน เว้นแต่กรณีเป็นการกระทำความผิดวินัยที่มีใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่สถาบันกำหนด จะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ตามวรรคหนึ่งต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และแสดงพยานหลักฐานของตนได้

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๘ ในกรณีที่บุคลากรสถาบันถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๙ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอธิการบดี

ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้นายกสภาสถาบันโดยความเห็นชอบของสภาสถาบันเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันกำหนด

ข้อ ๑๐ คณะกรรมการสอบสวน

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากบุคลากรสถาบันจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินห้าคน ทำหน้าที่สอบสวนและรายงานผลการสอบสวนนั้นต่อผู้บังคับบัญชา

คณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วย ประธานกรรมการสอบสวนซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการสอบสวนอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ในกรณีจำเป็นจะให้มิใช่ผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ
กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องมีผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ให้มีสาระสำคัญแบบ สว.๑ ท้ายระเบียบนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้ง

ข้อ ๑๒ ผู้ใดมีเหตุดังต่อไปนี้จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนไม่ได้ คือ

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา
- (๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา
- (๓) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา

ข้อ ๑๓ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) ในการแจ้งคำสั่งตาม (๑) ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการสอบสวน และกรรมการสอบสวน

(๓) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนและส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบตาม (๑) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา ให้ประธานกรรมการสอบสวน และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านกรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใดหรือทุกคนได้ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
- (๒) เป็นเจ้านายหรือลูกหนี้ผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) มีเหตุอื่นใดซึ่งอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม
- (๔) เคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

ข้อ ๑๕ การคัดค้านกรรมการสอบสวน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้านโดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องคัดค้านผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน โดยให้เลขานุการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๔ ให้กรรมการสอบสวนผู้นั้นรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและให้นำข้อ ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงหรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการได้ โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๘ กรณีที่ไม่มีเหตุคัดค้านตามข้อ ๑๔ หรือมีเหตุคัดค้าน แต่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าเหตุคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ตามข้อ ๑๕ วรรคสอง หรือกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๖ แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามระเบียบนี้ โดยผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้คณะกรรมการสอบสวนทราบและส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของผู้ถูกกล่าวหา พร้อมเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา ให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๙ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๑๓ (๓) หรือข้อ ๑๘ แล้วให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุม คณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแผนทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๒๐ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของ จำนวนกรรมการทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย ในกรณีจำเป็นที่ ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่ามีความผิดและมีความจำเป็นที่ควรให้ ผู้ถูกกล่าวหาพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอความเห็นไปยังอธิการบดี เพื่อพิจารณาสั่งการ

การสั่งพักงานหรือสั่งให้ออกจากงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในหมวด ๔ ว่าด้วยการสั่งพักงานและการสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด ในระเบียบนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา และดูแลให้เกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการ สอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาและจัดทำบันทึกการประชุมไว้ทุกครั้งที่มีการ สอบสวนด้วย

ภายใต้ระเบียบข้อ ๓๒ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามบุคคลอื่นเข้าร่วมฟังการสอบสวน

ข้อ ๒๓ เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ประธาน คณะกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นตอนดังนี้

(๑) ดำเนินการประชุมตามข้อ ๑๙ แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๔ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มีนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการ ตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๕ ให้ผู้ถูกกล่าวหา ทราบนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๓)

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการไปแล้วเสร็จภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสนอ ก.บ.ค. เพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ทั้งนี้ให้ยื่นคำขอขยายก่อนสิ้นสุดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ข้อ ๒๔ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๑๙ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไรที่เป็นความผิดวินัย ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๕

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ท้ายระเบียบนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่ได้รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๙ และข้อ ๔๐ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๒๕ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้ง มีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ เป็นสามฉบับเพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบอีกหนึ่งฉบับและส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวแม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืนให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้าต่อไป

ข้อ ๒๕ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๔ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบ เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยาน ก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทำระเบียบนี้ โดยทำเป็นสองฉบับเพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่น คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาเขียนคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาส ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน หรือให้ถ้อยคำเพิ่มเติม รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๓๙ และข้อ ๔๐ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง นัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัดให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้วและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๙ และข้อ ๔๐ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอรายงานการสอบสวนตามข้อ ๔๐ โดยมีเหตุผลอันสมควรให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๒๖ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือบุบสลาย ถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่นจะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม ก็ให้ดำเนินการได้ และหากพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่านั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การดำเนินการดังกล่าวให้ทำก่อนเสนอรายงานการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๔๐

ข้อ ๒๘ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วมีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือขอให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาคนใหม่ตามข้อ ๓๘ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๒๙ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคล ต้องมีกรรมการสอบสวนทุกคนหรือต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๓๐ ก่อนเริ่มสอบปากคำพยานบุคคล ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้พยานบุคคลทราบว่า กรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงาน การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการสอบสวนอาจมีความผิดได้

ข้อ ๓๑ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคล มิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการ ล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำใด ๆ

ข้อ ๓๒ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคลให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน และมีให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวน เพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

กรณีที่มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตน เข้ามาในที่สอบสวนได้ไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด แต่ไม่มีสิทธิให้ถ้อยคำแทน ผู้ถูกกล่าวหา

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคล ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ ทำระเบียบนี้ หรือแบบ สว.๕ ทำระเบียบนี้ แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำ ฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานและให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนที่ร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึก ถ้อยคำนั้นด้วย ถ้านักบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือ ชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำห้ามมิให้ขู่มขู่หรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือเพิ่มเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคน กับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือเพิ่มเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ หรือไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้บันทึกเหตุนี้

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานบุคคลมาพบคณะกรรมการสอบสวนแต่ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานบุคคลไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกการประชุมประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๒๒ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๔๐

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมีไขพยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่สอบสวนนั้นไว้ในบันทึกการประชุมประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๒๒ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๔๐

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงานให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงบุคลากรหรือผู้ปฏิบัติงานอื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าบุคลากรผู้นั้นหรือผู้ปฏิบัติงานอื่น มีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงานให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานตามที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๕ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๘ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาย้ายไปอยู่ส่วนงานอื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ ข้อ ๔๕ และข้อ ๔๖ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามข้อ ๔๑ ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ ข้อ ๔๕ และข้อ ๔๖ ด้วย

ข้อ ๓๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณาลงมติว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยแต่ได้กระทำความผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนตามข้อ ๔๐ และดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๔๐ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๓๙ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวน ซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบรายงานการสอบสวนตามแบบ สว.๖ ทำयरระเบียบนี้ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเข้าใจแนบไว้กับรายงานการสอบสวนโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามิอย่างใดบ้าง ในกรณีที่มิได้สอบสวนพยานตามข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ให้รายงานเหตุที่มิได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐาน ที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้จัดทำและลงลายมือชื่อในรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งพยานหลักฐานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

ข้อ ๔๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอรายงานการสอบสวนพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนมาแล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการสอบสวนและพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว ทั้งนี้ ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใดให้กำหนดประเด็นพร้อมส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นเป็นการสมควร จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ต้องทำความเห็น

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๑๐ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไป เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๒ วรรคสอง ข้อ ๒๔ ข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๕ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๕ ด้วย

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามระเบียบนี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ และข้อ ๔๕ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๔๗ บุคลากรสถาบันผู้ใดพ้นจากการปฏิบัติงานอันมิใช่เพราะเหตุตาย และมีกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนพ้นจากการปฏิบัติงาน ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนขอบุคลากรสถาบันผู้นั้นดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บุคลากรสถาบันผู้นั้นพ้นจากการปฏิบัติงาน

การดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อระเบียบนี้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาสอบสวนเป็นประการใดแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาหากเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษให้ออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี แต่หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนก็ให้โทษเป็นพับไป

ในระหว่างที่ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาหากปรากฏว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายให้ยุติเรื่อง

ข้อ ๔๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากรสถาบันผู้ใดตามระเบียบนี้แล้วให้รายงานการดำเนินการทางวินัยตามลำดับจนถึงอธิการบดี

ในกรณีที่อธิการบดีได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้วเห็นว่า การดำเนินการเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมก็ให้มีอำนาจสั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ ตามวิธีการสั่งลงโทษที่กำหนดในระเบียบนี้ ตามความเหมาะสมแก่กรณี ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเดิมให้ถูกต้องเหมาะสมได้ด้วย และในกรณีที่เห็นว่าควรดำเนินการอย่างใดเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้มีความจริงและยุติธรรม ก็ให้มีอำนาจดำเนินการ หรือสั่งดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

เมื่ออธิการบดีได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้บุคลากรสถาบันผู้ใดออกจากงานตามระเบียบนี้ แล้วหรือได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งหรือในกรณีที่มีการดำเนินการตามวรรคสองแล้วเสร็จ ให้อธิการบดีรายงาน ก.บ.ค. ทราบ ในกรณีที่ ก.บ.ค. พิจารณาเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้บุคลากรสถาบันผู้ใดออกจากงานนั้นไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการและสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสม หรือจะพิจารณาแก้ไขเปลี่ยนแปลงโทษและสั่งการให้อธิการบดีดำเนินการต่อไปก็ได้ คำสั่งของ ก.บ.ค. ให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๓

ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ และวิธีการสั่งลงโทษ

ข้อ ๔๙ บุคลากรสถาบันผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษดังต่อไปนี้

(๑) กรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หากมีเหตุอันควรลงโทษ ผู้บังคับบัญชาจะดโทษภาคทัณฑ์โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๒) กรณีลงโทษตัดเงินเดือน ให้สั่งลงโทษตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้าและเป็นระยะเวลาไม่เกินสามเดือน

(๓) กรณีลงโทษปรับลดเงินเดือน ให้สั่งลงโทษปรับลดเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ไม่เกินร้อยละสี่

ในการพิจารณาสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

ข้อ ๕๐ บุคลากรสถาบันผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษให้ออก หรือไล่ออกจากงานแล้วแต่กรณี เว้นแต่กรณีทุจริตต่อหน้าที่ให้ผู้บังคับบัญชา สั่งลงโทษไล่ออกจากงาน

ในการพิจารณาสั่งลงโทษไล่ออกถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าให้ออก

ข้อ ๕๑ บุคลากรสถาบันผู้ใดกระทำความผิดวินัยกรณีดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษให้ออกหรือไล่ออกจากงานแล้วแต่กรณี

(๑) การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่

(๒) การปฏิบัติหน้าที่หากมีการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศของสถาบัน และคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของสถาบัน อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันอย่างร้ายแรง

(๓) การไม่มาปฏิบัติงานติดต่อกันเป็นเวลาสิบห้าวันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๔) การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันอย่างร้ายแรง

(๕) การล่วงเกินหรือคุกคามทางเพศ หรือการกลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ผู้ร่วมปฏิบัติงาน นักศึกษา หรือผู้ติดต่อสถาบัน

(๖) การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใด อันถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๗) ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชาในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัย ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕๒ ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ได้แก่

(๑) อธิการบดีที่มีอำนาจลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือปรับลดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละสี่

(๒) คณบดี ผู้อำนวยการสำนักงานสถาบัน ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน หรือปรับลดเงินเดือนได้ครั้งละไม่เกินร้อยละสอง

ข้อ ๕๓ อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษบุคลากรสถาบัน ซึ่งกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เว้นแต่บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ (นักวิจัยเชี่ยวชาญพิเศษ) หรือหัวหน้าส่วนงาน ให้เสนอเรื่องต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษ

ข้อ ๕๔ ในกรณีที่อธิการบดีกระทำความผิดวินัย ให้นายกสภาสถาบันโดยความเห็นชอบของสภาสถาบันเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ ดังนี้

(๑) กรณีความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกินห้าเดือน ปรับลดเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ไม่เกินร้อยละสี่

(๒) กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษให้ออก หรือไล่ออกจากการปฏิบัติงาน

ข้อ ๕๕ ในกรณีที่บุคลากรสถาบันกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและครั้งแรก ผู้บังคับบัญชาอาจดโทษและตักเตือนด้วยวาจา หรือตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้

ข้อ ๕๖ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือปรับลดเงินเดือน มิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน

ข้อ ๕๗ การสั่งลงโทษให้ออก หรือไล่ออกจากงาน มิให้สั่งย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ให้มีคำสั่งให้พักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษให้ออกหรือไล่ออกจากงาน ให้สั่งให้ออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักงาน หรือวันให้ออกจากงานไว้ก่อนแล้วแต่กรณี

(๒) การส่งลงโทษให้ออกหรือไล่ออกจากงาน ในกรณีกระทำผิดวินัยโดยละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาสิบห้าวัน และไม่กลับมาปฏิบัติงานอีก ให้สั่งให้ออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันแรก ที่ละทิ้งหน้าที่นั้น

(๓) การลงโทษให้ออกหรือไล่ออกจากงานในกรณีกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก ให้สั่งให้ออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดสำหรับโทษที่หนักกว่าจำคุกหรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่ได้มีการส่งลงโทษให้ออก หรือไล่ออกจากงานไปแล้วถ้าจะต้องสั่งใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งการลงโทษให้ออก หรือไล่ออก กรณีเช่นนี้ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากงานตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากงานตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้ส่งลงโทษให้ออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากงานตามกรณีนั้นในขณะที่ยกคำสั่งเดิม

(๕) ในกรณีที่มีคำสั่งให้ออกจากงานหรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนตามข้อบังคับสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล สำหรับผู้ปฏิบัติงานประจำในสถาบัน พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๕ และตามข้อบังคับสถาบันการพยาบาล ศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย ว่าด้วยลูกจ้างของสถาบัน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๑ ไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษให้ออก หรือไล่ออกให้สั่งให้ออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องส่งลงโทษให้ออกหรือไล่ออกตามกรณีนั้น ในขณะที่ยกคำสั่งเดิม

(๖) การส่งลงโทษให้ออก หรือไล่ออกจากงาน ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกส่งลงโทษนั้น ได้ออกจากงาน โดยถูกส่งลงโทษให้ออก หรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากงาน ในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากงานไปก่อนแล้ว ให้สั่งให้ออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากงานนั้น

(๗) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออก หรือไล่ออกจากงานย้อนหลัง ก็ให้สั่งให้ออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะออกจากงานตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกส่งลงโทษนั้น

ข้อ ๕๘ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นไล่ออก หรือให้ออกจากงาน มิให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง และให้นำข้อ ๕๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๙ ภายใต้บังคับข้อ ๖๐ การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นปรับลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าว ไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกส่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๖๐ การเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษให้ออก หรือไล่ออกจากงาน เป็นปรับลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ มิให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง

ข้อ ๖๑ การส่งลงโทษ ลดโทษ เพิ่มโทษบุคลากรสถาบันผู้กระทำผิดวินัยให้ทำเป็นคำสั่งตามแบบที่สถาบันกำหนด และในคำสั่งลงโทษ ลดโทษ เพิ่มโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดตามข้อใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่ง ตามระเบียบสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย ว่าด้วยวิธีพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๖๒ บุคลากรสถาบันผู้ใดถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ตามข้อ ๓๙ และผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นรับปฏิบัติงานต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่สถาบัน ให้เสนอเรื่องต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาให้ออกจากงาน ในกรณีที่สภาสถาบันมีมติให้ผู้นั้นออกจากงาน ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้บุคลากรสถาบันผู้นั้นออกจากงาน

ในกรณีที่อธิการบดีถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และมีกรณีตามความในวรรคหนึ่ง ให้นายกสภาสถาบัน โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน เป็นผู้พิจารณารายงานการสอบสวนและเป็นผู้สั่งให้อธิการบดีออกจากงาน ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔

การสั่งพักงานและการสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน

ข้อ ๖๓ ในระหว่างการสอบสวนทางวินัย จะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่อธิการบดีจะสั่งพักงาน หรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งพักงานหรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน และผลแห่งการสั่งพักงาน หรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๖๔ เมื่อบุคลากรสถาบันผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ อธิการบดีโดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนจะสั่งให้ผู้นั้นพักงานได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และอธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่อาจเกิดความเสียหายแก่สถาบัน

(๒) ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาหรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๓) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุกเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๔) ผู้ยื่นอุทธรณ์การสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้ยื่นอุทธรณ์การสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้รับความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้ยื่นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖๕ การสั่งพักงานให้สั่งพักได้ตลอดเวลาที่มีการสอบสวนแต่ต้องไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่กรณีที่ถูกสั่งพักได้ร้องทุกข์เรื่องการถูกสั่งพักงานและผู้มีอำนาจพิจารณาเห็นว่าคำร้องทุกข์ฟังขึ้นและไม่สมควรที่จะสั่งพักงาน ก็ให้สั่งให้ผู้ยื่นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งให้ผู้มีอำนาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับเรื่องร้องทุกข์ แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้รายงานปัญหาต่ออธิการบดีเพื่อขออนุมัติขยายเวลาพิจารณาออกไปได้อีกสามสิบวัน ทั้งนี้ไม่เกินสองครั้ง

ข้อ ๖๖ ในกรณีที่บุคลากรสถาบันผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ถ้าจะสั่งพักงานให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้ออกคำสั่งในสำนวนหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานนั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษก็ให้สั่งพักงานในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๖๗ การสั่งพักงานห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักงานอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักงานในเรื่องนั้น ให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักงานไว้แล้วถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันให้พนักงานตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักงานในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๖๘ คำสั่งพักงานต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพัก ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้พักงาน

เมื่อได้มีคำสั่งให้บุคลากรสถาบันผู้ใดพักงานแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้ยื่นทราบพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ในกรณีที่มิอาจแจ้งให้ผู้ยื่นทราบได้ หรือผู้ยื่นไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้ยื่นปฏิบัติงานอยู่และมีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้ยื่น ณ ที่อยู่ของผู้ยื่นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบวันนับแต่วันที่ได้อำเนียงการดังกล่าวให้ถือว่าผู้ยื่นได้ทราบคำสั่งพักงานแล้ว

ข้อ ๖๙ เมื่อบุคลากรสถาบันผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักงานตามข้อ ๖๔ และอธิการบดีโดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าการสอบสวนพิจารณา หรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักงานนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว อธิการบดีจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานไว้ก่อน ก็ได้

ให้นำข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ และข้อ ๖๗ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๗๐ เมื่อได้สั่งให้บุคลากรสถาบันผู้ใดพักงานไว้แล้ว อธิการบดีโดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนจะพิจารณาตามข้อ ๖๙ และสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้

ข้อ ๗๑ การสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๖๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนในกรณีตามข้อ ๗๐ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักงานเป็นต้นไป

ข้อ ๗๒ การสั่งให้ผู้มีตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ออกจากงานไว้ก่อน ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลพระกรุณา เพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากงานไว้ก่อน

ข้อ ๗๓ เมื่อได้สั่งให้บุคลากรสถาบันผู้ใดพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้วให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษให้ออก หรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงาน ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักงานกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้วให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือปรับลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงาน ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้

สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ปรับลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๔) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้ เนื่องจากครบเกษียณอายุงานแล้ว และได้พ้นจากการปฏิบัติงานแล้ว การลงโทษให้เป็นพับไป

(๕) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่นแต่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติงานได้เนื่องจากครบเกษียณอายุงานแล้ว และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกปีบริบูรณ์หรือ หกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี การลงโทษให้เป็นพับไป

(๖) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้าปฏิบัติงาน

(๗) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากงาน ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้าปฏิบัติงานตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

(๘) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักการปฏิบัติงานนั้นมิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้ เนื่องจากครบเกษียณอายุงานแล้ว และได้พ้นจากการปฏิบัติงานแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

(๙) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานได้ เนื่องจากครบเกษียณอายุงานแล้ว และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีนั้นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนเพื่อให้ผู้นั้นเป็น ผู้พ้นจากการปฏิบัติงาน

(๑๐) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ออกจากงานตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้าปฏิบัติงาน

ข้อ ๗๔ การออกคำสั่งพักงาน คำสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้าปฏิบัติงานให้มีสาระสำคัญตามแบบที่สถาบันกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. กัลยา ดิงศภิทัย)

ประธานคณะกรรมการบริหารงานบุคคล

สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย